

ПРИЙМАК Йосип Дмитрович (26. 09. 1943, с. Городниця Городенківського р-ну Станіславської обл., нині Коломийського р-ну Івано-Франківської обл.) — майстер художнього оброблення дерева, каменю. Чоловік *Дарії*, батько *Дмитра Приймаків*. Член НСХУ (1990). Закінчив Косівський технікум народних художніх промислів (Івано-Франківська обл., 1970; викладачі *В. Гуз*, *В. Гавриш*, *М. Федірко*), Дрогобицький педагогічний інститут (Львівська обл., 1977). Від 1970 — викладач Косівського технікуму народних художніх промислів (нині інститут прикладного та декоративного мистецтва): 1982—97 — завідувач відділу художньої обробки дерева, 1997—2001 — заступник директора з менеджменту, водночас від 2000 — викладач, в. о. доцента кафедри художнього дерева. Створює тарелі, мисники, скриньки, сучасні гуцульські меблі, вироби бондарства, пам'ятні знаки з каменю; проектує та виготовляє форми малої архітектури. Традиційний гуцульський орнамент збагачує антропоморфними рослинними мотивами. Учасник обласних, всеукраїнських мистецьких виставок від 1979. Автор навчальних посібників: «Гуцульська різьба та інкрустація» (1998), «Декорування виробів з дерева» (2001), «Малі архітектурно-художні форми» (2003), «Технологія художнього деревообробництва» (2010, співавт.), а також низки книг та альбомів про митців: «Володимир Гуз», «Юрій Павлович. Високі обрії творчого злету»

(обидві — 2004), «Іван Грималюк» (2005), «Син славного роду різьбяр Дмитро Шкрібляк» (2006), «Династія Тонюків» (2013), «Історія відділу художньої обробки дерева» (2016; обидві — співавт.), «Кіщук Микола Зіновійович. Чарівні мелодії інкрустації» (2020, співавт.; усі — Косів). Деякі вироби зберігаються в Національному Києво-Печерському історико-культурному заповіднику (Київ), Івано-Франківському краєзнавчому музеї, Художній галереї м. Фірзен (Німеччина).

Основні твори

пам'ятний знак жертвам 2-ї світової війни (1995, м. Фірзен-Дюлькен, Німеччина); ємність для обряду хрещення; цебрики — «Барвінок», «Червона рута» (усі — 1999); тарелі — «Едельвейс» (2000), «Квітка полонини» (2010), «Ювілейна» (2021); дійнички — «Відлуння» (2004), «Весна» (2008); рогачі — «Чугайстер» (2004), «Ранкова роса», «Полонинська весна» (обидва — 2005); кухлі — «Шовкова косиця», «Зозулі», «Весняні мотиви» (усі — 2007), «Плай» (2008); коновочки — «Осінь» (2007), «Вітер» (2008), «Казка», «Птахи» (обидві — 2022); рахви — «Хрести нашої долі», «Алегорія» (усі — 2008), «Славна династія» (2011), «Аркан» (2012), «Пасхальна» (2013); гарчики — «Пташина пісня» (2008), «Веселий» (2013); сільнички — «Ропи», «Павучок» (обидві — 2008), «Ружа» (2010), «Ялівець» (2022); бербениця «Полонинська ватра» (2012); відерце «Джерело» (2013); ваза «Достаток» (2014); свічник «Пробудження» (2014); пасківник «Великодній» (2022).

Рекомендована література

1. Мисюк І. Педагог і митець // Комсомол. прапор. 1983, 27 груд.;
2. Черганівець В. Неспокійне серце митця // Рад. Гуцульщина. 1989, 16 лют.;
3. Молинь В. Скарби прадавні береже душа // Гуцул. край. 2008, 17 жовт.;
4. Глібчук В. Багатогранність Йосипа Приймака. З нагоди 70-літнього ювілею // Там само. 2013, 4 жовт.;
5. Мудрицька А. Мистецька дипломатія Йосипа Приймака // Там само. 2021, 17 груд.

В. Д. Молинь

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Приймак Йосип Дмитрович / В. Д. Молинь // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878417>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).